

Nejstarší vyobrazení Václava Hájka z Libočan, dochované v Sandelovně meckém vydání *Böhmische Chronik* z roku 1718.

Poslední roky života, nemocný a v ústraní, strávil Hájek prací na překladech Biblí zlaté, Solferna a Snáhe.

Nemoha se o sebe postarat, uchyluje se do kláštera dominikánek u sv. Anny na Starém Městě. 18. března 1553 zde po dlouhé nemoci umírá a následujícího dne je zde pohřben (někdy je za datum úmrtí považován 19. března, někdy rok 1552). Veškerý majetek odkázal dominikánkám.

Hájkovy dřevěné ostatky se do dnešních časů nedochovaly; z náhrobní desky zůstal jen text epitafu renesančního básníka Matěje Collina z Chotčiny.

Poslední léta a smrt

Epitaf ctihodného kněze, pana Václava Hájka z Libočan, zde pohřbeného L. P. 1552, 19. března

Zde ve své vlasti světil zbožný muž
Václav Hájek
zesnulé údy kypré před,
ten, který zkoumal památky
eského lidu
a s dívou ryhodností dle jepisce
pak podával zprávy
o hrdinských skutcích.
Zesnulí králové, jimž jeho práce
dala jména z nejprezidentských,
sice v dnu nepřijímají
tuto oddanost,
více však jeho dílo ocení
a přivítá budoucí věk,
který ochraňuje takovou poctu,
zděnou od prapředků.
Kdokoli tedy
náhodou nebo
záměrně
přijdeš k tomuto hrobu,
pros, ať je tomuto muži
zem lehká.

(Z latiny přeložila Magdaléna Jacková)

Epitaphion honorandi sacerdotis domini Wenceslai Hayek a Liboczan a[nn]o. d[omi]ni 1552, 19 Martii hic sepulti

Hic pius in patria vir, Wenceslaus Hayekus commisit putri mortua membra solo.
Inclita qui gentis scrutans monumenta bohemiae historica, retulit fortia facta fide.
Grata quidem pietas defunctis regibus haec est nomen ab eximiis, quibus dedit iste labor.
Postera sed magis hunc probat atque amplectitur aetas, quae decus a primis tale tuetur avis.
Quisquis ad hoc igitur casu vel sponte sepulchrum devenies, fatum, molle precare viro.

Freska Nanebevzetí Panny Marie v dominikánském kostele sv. Anny na Starém Městě pražském.